

prea desfrânații, nici malahiștii, nici sodomiții, nici nesățioșii, nici hoții, nici bețivii, nici grăitorii de rău, nici răpitorii, nici iubitorii de argint, nu vor moșteni împărăția lui Dumnezeu". Pentru aceea am zis de multe ori și acum vă zic din nou: să nu umble cineva de capul său, în voia sa deosebită; să nu petreceți viața în lene, adică fără pravila cea obișnuită a rugăciunii. (...)

Ascultă ce zice și cinstitul Ion Botezătorul despre cei ce nu se îndreptează, dacă nu se pocăiesc: *"Iată securea zace la rădăcină copacilor, pentru că tot pomul ce nu face roadă bună, se taie și se aruncă în foc"*. Adică tot omul ce nu face bine sufletului său, nici nu rodește roadă faptelor bune și a pocăinții, ci se află neroditor și nepocăit, se taie de moarte și merge în focul cel veșnic. Cum nu vă este dar frică de pilda cuvântului? Cum nu vă cutremurați de înfricoșarea lui Dumnezeu? Cum nu vă temeți de moartea pe care o așteptăm astăzi sau mâine să vină la noi?

Biserica Sf. Ioan Evanghelistul din Suroti (Grecia), foto

Oare cum vom vedea atunci pe îngerii înfricoșați, care vor veni să ne ia din această lume? Ce cutremur va fi la despărțirea sufletului de trup și cum vom călători pe calea aceea depărtată, neavând pregătite cele trebuincioase spre pază, care sunt faptele cele bune? Cu ce obraz, vom putea sta înaintea înfricoșatei judecăți a lui Hristos, căruia I se va închina toată lumea, fiind împilați de ocară faptelor rele? Vai, ce chin, ce amar va fi nouă ticăloșilor, atunci când vom fi osândiți de înfricoșatul glas al Stăpânului.

Să apucăm mai-nainte până nu va sosi ceasul după urmă al morții și până nu ajunge ziua înfricoșată a judecății, să împlânzim fața Domnului nostru Iisus Hristos cu spovedania, cu rugăciunea, cu postul, cu curățenia, cu ascultarea și mai ales cu pacea și dragostea între noi și cu alte fapte bune și plăcute lui Dumnezeu.

Și mult milostivul stăpân, Domnul nostru Iisus Hristos este gata, de vom face așa, să ne ierte păcatele. Că ne așteaptă în toată ziua și în tot ceasul să ne pocăim și să ne întoarcem către El. Căci nu scârbește pe păcătos, nu-l izgonește, nu-l mârșește, ci îl primește cu bucurie multă, îl îmbrățișează și-l sărută ca pe fiul cel prea desfrânat și se veselește de întoarcerea lui, după cum s-a arătat către păcătos și către tâlhar.

Să ne deșteptăm din somnul cel greu al lenei și al păcatului. Să ne nevoim în aceste puține zile ale vieții noastre, pentru ca și noi când va veni ceasul să ne despărțim cu

bucurie de această viață trecătoare, întocmai ca ucenicii cei buni care, sfârșind învățătura merg la părinții și la rudele lor cu multă bucurie și veselie. Așa să facem și noi, ca niște ucenici adevărați ai Evangheliei. Să ieșim cu bucurie din această viață și să mergem să locuim în viața veșnică, în patria noastră cea dintâi, adică în împărăția cerurilor spre bucuria îngerilor, în strălucirea sfinților, în Hristos Iisus Domnul nostru, Căruia este slava și puterea împreună cu Tatăl și cu Duhul Sfânt, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Sf. Teodor Studitul,
Cuvântări duhovnicești)

Să nu ne rugăm ca fariseul, fraților, că cel ce se înalță pe sine, se va smeri; ci să ne smerim înaintea lui Dumnezeu ca vameșul, prin postire, strigând: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi păcătoșii.

(Tropar la Duminica vameșului și a fariseului, glasul 1)